

INDEX

1. INTRODUCCIÓ	2
2. SITUACIÓ	4
3. METODOLOGIA	5
4. CONTEXT HISTÒRIC I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS	6
5. TREBALLS REALITZATS	10
6. CONCLUSIONS	17
7. BIBLIOGRAFIA	18

ANNEXES

- Planimètric
- Fitxes d'inventari fotogràfic

1. INTRODUCCIÓ

En aquesta memòria es presenten els resultats del seguiment d'obra dut a terme en els carrers Cirera, de la Seca i Mosques del districte de Ciutat Vella de Barcelona.

La intervenció ha estat portada a terme per CODEX-Arqueologia i Patrimoni sota la direcció tècnica de l'arqueòleg José Miguel Soberón entre els dies 18 d'abril i el 31 de maig, d'acord amb la corresponent resolució del Director General de Patrimoni amb data del 18 d'abril de 2006. La planimetria ha estat realitzada per Rafael Piera.

El motiu de la intervenció s'emmarca dins del "Projecte executiu de remodelació dels carrer Seca, Cirera i Mosques, del districte de Ciutat Vella, de Barcelona" promoguda per Foment de Ciutat Vella, S.A. i executada per FAUS S.A.

El finançament de la intervenció ha estat a càrrec de FAUS S.A.

L'indret que ens ocupa està situat dins l'ager de la ciutat romana, dins del que, a l'època medieval, serà una de les zones d'expansió de la ciutat i al costat de l'edifici corresponent a la Seca de Barcelona. Aquestes circumstàncies feien probable l'aparició de restes arqueològics i, per tant, es necessitava el control arqueològic del procés d'obertura del subsòl.

L'obra prevista consisteix en la retirada del paviment i del ferm dels carrers esmentats i la seva substitució per un nou. Igualment es preveia l'obertura del subsòl per tal de construir un nou col·lector en els tres carrers.

Durant el seguiment realitzat no s'ha trobat cap tipus d'estructures arqueològiques, ni estrats que poguessin correspondre a moments anteriors al

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

segle XX. De manera anecdòtica s'han trobat alguns fragments de ceràmica moderna (Poblet, blava catalana) descontextualitzada.

El traçat que seguia l'obra anava contínuament plegat al traçat del col·lector d'aigües residuals preexistent. Aquest col·lector ha estat finalment reaprofitat, pràcticament a la seva totalitat, per ubicar-hi el nou.

El codi d'intervenció donat pel Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona ha estat 052/06.

2. SITUACIÓ

El lloc objecte de la intervenció es troba dins del districte de Ciutat Vella, dins del barri de la Ribera, en un indret amb terrenys quaternaris i a prop de la zona d'arenals localitzats al voltant de Santa maria del Mar.

La situació exacta són els números 1-9, 2A-6, del carrer de la Seca, els 1-11, 2-8 de Cirera i els 1-15, 2-14 del carrer Mosques.

Es troba entre 3'96 i 4'60 m.s.n.m.

3. METODOLOGIA.

L'obertura del subsòl dels tres carrers s'ha efectuat de manera mecànica amb un màquina retroexcavadora tipus "bobcat", i manualment per part dels operaris de FAUS S.A.

Primerament es van realitzar, manualment, un total de quatre petites cales per poder localitzar el col·lector i les diferents entrades d'aigua. Posteriorment es va començar a obrir una rasa central al llarg dels carrers.

El mètode de registre a emprar previst, ha estat el proposat per E.C. Harris i A. Carandini, a partir de la identificació de les diferents Unitats Estratigràfiques i la seva documentació gràfica. Donat els resultats negatius durant les tasques realitzades, no hem enregistrat cap Unitat Estratigràfica, ja que com s'ha esmentat abans, tant les estructures aparegudes, com els estrats tenien una cronologia que en cap cas superava el segle d'antiguitat.

Pel que fa a la documentació fotogràfica hem utilitzat el suport en format digital.

El registre planimètric ha consistit en la realització d'una planta a 1:50 amb el traçat de la rasa central.

4. CONTEXT HISTÒRIC I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

Des dels inicis de la fundació de la ciutat romana s'aniran configurant un seguit de nuclis al voltant de la colònia emmurallada. Aquests *suburbia* recolliran part de l'activitat artesanal desenvolupada en aquesta època, tal i com representen el nivells d'abocament d'àmfora tarraconense documentats al mercat de Santa Caterina o el forn ceràmic del carrer Princesa, 21.

Tanmateix els espais fora de muralles seran progressivament utilitzats com a lloc d'enterrament, seguint l'esquema clàssic de necròpolis al voltant de les vies de comunicació. Exemples d'aquesta activitat funerària els trobem en els enterraments documentats a la placeta del carrer Montcada, les de Santa Maria del Mar, excavats entre els anys 1940 i 1967 o els del Passeig del Born. En els tres casos sembla que la utilització com a lloc d'enterrament d'aquestes àrees, perdura més enllà de l'època romana¹.

Durant l'antiguitat tardana la degradació progressiva dels poders públics obrirà pas a unes altres realitats polítiques, importància creixent de la figura del bisbe, i urbanes, l'emergència destacada dels nuclis fora de muralles.

Aquest desenvolupament mantindrà la seva continuïtat fins els primers segles de l'època alt medieval. El cas de l'indret que ens ocupa, està protagonitzat per la primitiva església de Santa Maria de les Arenes, més tard Santa Maria del Mar. Al voltant d'aquest temple, ja el segle X, les fonts documentals parlen d'un nucli de pescadors i mariners, segurament molt relacionat amb un altre nucli proper amb una clara vocació comercial: la vilanova del Mercadal, situada als peus del Castell Nou i entrada de la via augusta a l'antiga ciutat.

¹ RIU BARRERA (1982)

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

Tanmateix, en aquesta església serà on el bisbe Frodoïno trobarà les suposades relíquies de Santa Eulàlia, que posteriorment seran traslladades a l'església de la Santa Creu.

Ja als segles plenament medievals, durant el segle XII, el creixement de la zona propera a Santa Maria del Mar, es consolida com a centre comercial i sobretot com a centre artesanal, amb la menció de nombrosos obradors.

Gràcies, possiblement, a la activitat comercial de Barcelona, al contrari del que passarà a la resta de Catalunya, la crisi del segle XIV, no afectarà la ciutat. Aquest fet explica la intensa activitat urbanística, que es durà a terme en aquest sector de la ciutat, tal i com representa la construcció de l'obra gòtica de Santa Maria del Mar, entre 1329 i 1383, o l'obertura de nous carrers, com el carrer Cremat Gran entre Flassaders i Montcada o el carrer d'En Vidal entre la plaça del Blat (Mercadal) i la plaça de l'Oli, per tal de millorar la comunicació dintre del barri.

Els carrers Cirera, de la Seca i Mosques són una bona mostra d'aquest traçat urbanístic medieval, encara que el millor exemple es pot observar en les restes arqueològiques trobades a sota del Mercat del Born². Tanmateix, destaca la gran quantitat d'instal·lacions artesanals situades al voltant del Rec Comtal que s'han documentat, tant arqueològicament com documentalment, en aquest jaciment i que ve a il·lustrar aquesta idea del barri com a un nucli artesanal que, com ja hem esmentat, té les seves arrels en els primers segles de l'època medieval.

De força importància pels carrers on hem dut a terme la intervenció arqueològica, és l'ordre de Pere el Cerimoniós, el 19 d'octubre de 1349, de comprar un local pertanyent a Andreu Malla, perquè es transformés en seca perpètua de Barcelona. Després de diferents sèus, aquesta activitat trobava el seu lloc definitiu al barri de Santa Maria del Mar.

² ARTIGUES, P.LL. FERNANDEZ, A. (2004)

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

La instal·lació de la seca va atreure diferents artesans com son els moneders, els comerciants i els proveïdors de carbó.

En la remodelació de l'edifici, per tal de començar a fabricar moneda, van participar-hi nombrosos mestres d'obra, entre ells Pere Llobet. Els llibres d'obra de la seca permeten conèixer la naturalesa de les reformes realitzades. Per una banda es va reforçar l'estructura preexistent, es va redistribuir l'espai per adaptar-lo a les necessitats del procés productiu i es va intentar dotar l'edifici de major seguretat.

Segons les mateixes fonts, al centre trobaríem un pati, on es situaria un pou d'aigua. Els diferents àmbits eren anomenats "cases" seguit del nom de la seva funció. Així tindríem la casa de carbó, la casa de la foneria, on es fonia el metall, la de l'aliatge, on es mesclaven els metalls, la de l'assaig, on es comprovava la mescla i la del blanqueig, que recuperava el color daurat de les diferents peces, i posteriorment passaven a les diferents "cases" que donaven l'aspecte final rebent el cuny.

Juntament amb aquestes dependències, trobaríem altres com els porxos on treballaven els moneders i les habitacions on residien alguns dels empleats de la seca³.

Aquesta antiga seca serà objecte d'una profunda remodelació durant els anys 1642 i 1647, moment en el qual es va ampliar considerablement i la seva estructura es va transformar amb la intenció d'adaptar-se a les noves tècniques.

Durant els segles següents continuarà en funcionament encara que amb alguna interrupció, fins el segle XIX. Igualment les reformes seran contínues, incloent la remodelació de la façana que actualment es pot veure al número 40 del carrer Flassaders, i que es situa al segle XVIII i de la que destaca l'escut borbònic.

Recentment l'edifici ha estat objecte d'una restauració i d'una excavació arqueològica al seu interior. Durant les tasques d'excavació i rehabilitació es van poder documentar restes estructurals de la baixa edat mitjana, datables

³ RIPOLL ROIG M.E. (2003)

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

entre finals del segle XIII i el segle XIV, així com elements de distribució interna anteriors a la reforma del segle XIX que va modificar tota la part central de l'edifici.

En el mateix carrer de la Seca també es poden veure encara dos edificis, el número 2 i 3, construïts en època moderna. El primer al segle XVIII i el segon al segle XVII. Els dos tenen una categoria de B en el Catàleg de Patrimoni Arquitectònic

L'època moderna al barri de la Ribera ve caracteritzada per la continuïtat de les activitats comercials i artesanals i d'això torna a ser un bon exemple el jaciment arqueològic del Born, en el qual es documenta una intensa activitat transformadora i comercial durant els segles XVI, XVII i inicis del XVIII.

Una fita cronològica de primer ordre serà l'enderrocament de part del barri de la Ribera i la construcció de la ciutatella en el primer terç del segle XVIII, un cop finalitzada la Guerra de Successió. Per l'àrea que ens ocupa aquesta destrucció arribaria fins el actual carrer de Rec, tal i com es va poder confirmar després de la intervenció arqueològica desenvolupada en aquest carrer.⁴

Per últim, fem esment de les dues intervencions arqueològiques que s'han fet al carrer de la Seca. La primera va consistir en unes obres de canalització d'aigua i que van suposar l'obertura parcial del carrer. No es van trobar restes arqueològiques. La segona es va realitzar al número 2 d'aquest carrer i es va poder documentar un mur de maçoneria de cronologia indeterminada.

⁴ HINOJO GARCIA, E. (2005)

5. TREBALLS REALITZATS

A continuació passem a descriure les tasques que hem dut a terme durant el seguiment d'obra. Aquestes han consistit en el seguiment del procés de retirada del paviment de llambordes que ocupava fins ara els tres carrers, i en el control dels rebaixos efectuats per tal de caviar el col·lector d'aigües residuals. Tota l'obra s'emmarca dins del "Projecte executiu de remodelació dels carrer Seca, Cirera i Mosques, del districte de Ciutat Vella, de Barcelona".

Cal esmentar que en el moment de la nostra arribada les tasques d'eliminació del paviment actual ja estaven iniciades en el carrer Cirera, restant només la meitat. La retirada del paviment s'ha realitzat de manera mecànica amb una retroexcavadora tipus "bobcat" i martells neumàtics.

Un cop eliminat el paviment, es van plantejar diferents cales amb l'objectiu de conèixer la fondària del col·lector, així com la cota dels diferents serveis.

A continuació passem a descriure les cales realitzades.

Cala1

Feta manualment davant de la porta del número 2c del carrer de la Seca. Les seves mides són 3 metres de longitud per 1 metre d'amplada i una fondària de 0'50 metres. La cota màxima a la que s'ha arribat és de 4'02 m.s.n.m. No hem documentat cap tipus de nivell estructura arqueològica. Per realitzar la cala s'ha picat un estrat de sauló fins arribar a uns tubs de canalització d'aigua inutilitzats.

Cala 2

Feta manualment a la cantonada enter el carrer Cirera i Flassaders. Les mides són de 1 metre per 0'50 i una fondària de 0'50 metres. La cota final és de 3'71 m.s.n.m. De la mateixa manera que a l'altra, no s'ha documentat cap element

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

d'interès, picant-se un nivell de sauló, fins arribar al tub de gas i el general de l'aigua.

Cala 3

Feta manualment davant de la porta del número 8 del carrer Cirera. Les mides són d'un metre per 0'50 m i 0'40 de fondària. La cota final es situa a 3'84 m.s.n.m. En aquest cas també es va repetir la mateixa seqüència que en els anteriors, retirant-se una part del sauló fins arribar als serveis.

FOTO 1. Vista de la cala 1.

FOTO 2. Vista de la cala 2.

Cala 4

Feta manualment en el número 6 del carrer Cirera. Les seves mides són 1 metre per 0'90 per 0'50 metres de fondària. La cota final és de 3'88 m.s.n.m.

Els resultats són els mateixos que en els casos anteriors.

Un cop realitzades aquestes cales es va començar a obrir la rasa central dels carrers Cirera, de la Seca i Mosques. Aquestes tasques s'han realitzat amb una màquina retroexcavadora i la neteja ah estat a càrrec dels operaris de l'obra.

L'objectiu era trobar el col·lector actual, eliminar-ho i col·locar un nou de PVC i d'una major amplada (0'50 m. de diàmetre). Aquest tub hauria d'anar recobert

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

per 20 cm de formigó. Finalment la troballa de l'antic col·lector de maçoneria d'aquest carrers va facilitar les tasques, ja que es va optar per reutilitzar tant el seu traçat com el seu interior per ficar-hi el tub nou. D'aquesta manera exceptuant algun punt, no ha estat necessari eliminar aquesta estructura preexistent, ni tampoc rebaixar altres àrees del carrer.

A continuació passem a descriure les tres rases realitzades al mig del tres carrers. Aquestes rases suposaven l'excavació a una major profunditat de tota la intervenció.

Rasa central del carrer Cirera

Aquest carrer té unes mides de 43'53 metres de llarg i una amplada entre 2'46 i 3'04 metres.

FOTO 3. Detall del col·lector central del carrer Cirera

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

Tal i com es va poder documentar durant la realització de les cales, el nivell per sota del paviment, estava format per diferents capes de sauló. Un cop retirades aquestes, apareixien els diferents serveis i el col·lector d'aigües residuals del carrer. En el cas del carrer Cirera, el tub era de formigó de 30 cm. de diàmetre i es trobava reutilitzant l'antic col·lector de maçoneria de pedra i totxo massís.

El col·lector antic tenia una amplada de 0'80 metres i els murs es conservaven a diferents alçades al voltant dels 0'30 i 0'40 metres. El paviment era de rajols i apareixia a una cota de 2'90 m.s.n.m. al punt més baix, al tocar del carrer Flassaders, i de 3'40 m.s.n.m. en el punt més alt.

Rasa central del carrer Mosques

Aquest carrer té unes mides de 85 metres de llarg per una amplada de 2'82 metres en el punt més ample i de 1'50 en el punt més estret. Cal dir que aquest carrer és conegut com el més estret de la ciutat de Barcelona. Es situa a unes cotes de 3'92 i 4'37 m.s.n.m.

Un cop retirat el paviment de llambordes petites, es va trobar un estrat de sauló de cronologia contemporània. Per sota d'aquest es trobava el col·lector d'aigües residuals. A diferència del que va passar al carrer Cirera, aquí el col·lector de maçoneria que hem esmentat, es trobava intacte i en ús.

FOTO 4. Vista del col·lector central del carrer Mosques

FOTO 5. Detall del col·lector del carrer Mosques

L'amplada d'aquesta estructura és de 0'80 a 0'60 metres i els murs laterals tenen una alçada de 0'50 metres. El paviment és de rajols i apareix a una cota de 2'92 i 3'31 m.s.n.m. La coberta, que si ha estat desmuntada, estava feta de blocs de pedra de grans dimensions i forma rectangular, amb unes mides al

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de la Seca, 1-9, 2-6, Cirera, 1-11, 2-8, Mosques, 1-15, 2-14, del districte de Ciutat Vella, Barcelona. 052/06.

voltant dels 0'70, 0'90 metres de llargada, entre 0'30 i 0'40 metres d'amplada i 0'30 metres de gruix.

El procediment de l'activitat de l'obra ha estat el mateix que en el cas del carrer Cirera: posar el tub de 0'50, formigonar el voltant del tub i posteriorment el carrer per tal de formar una solera de 15 cm. de gruix aproximadament, a sobre del qual es posarà la nova pavimentació de lloses de pedra. En alguns punts ha esta necessari desmuntar parcialment uns dels murs del col·lector, per tal de poder passar el tub de PVC nou. Un cop col·locat s'ha formigonat tot el carrer i s'han començat les labors de pavimentació.

Durant les tasques d'obertura del carrer no s'ha trobat cap resta arqueològica, exceptuant alguns fragments de ceràmica blava catalana, juntament amb plàstics i residus contemporanis.

Rasa central del carrer de la Seca

Aquest carrer té unes mides de 61'50 metres de llargada i 2'50 metres d'amplada. Es situa a una cota de 4'60 i 4'30 m.s.n.m.

L'eliminació del paviment de llambordes va posar al descobert el mateix esquema que en els altres carrers. Primerament un nivell de sauló, en el qual estaven excavades les diferents rases dels serveis de llum, aigua i gas.

El col·lector ocupava la part central del carrer. Les seves dimensions són entre 0'80 i 0'60 metres d'amplada i uns murs laterals de maçoneria conservats a una alçada de 0'30 i 0'20 metres. El paviment, a l'igual que en els altres casos, era de rajols i apareixia a una cota de 3'42 i 3'68 m.s.n.m.

FOTO 6. Vista del col·lector del carrer de la Seca

El col·lector central era el mateix que ja havien detectat en els altres carrers i a l'igual que succeïa al carrer Cirera, havia estat reutilitzat per ficar un tub de formigó d'una amplada de 0'30 metres de diàmetre.

Durant el procés d'obertura d'aquest carrer no s'ha trobat cap tipus d'estructura o estrat arqueològic.

Cal dir, que aquest carrer ha estat objecte d'una intervenció arqueològica, l'any 2002⁵, motivada per la reparació del sistema de recollida d'aigües residuals. La intervenció va suposar l'excavació d'una rasa des del número 6 fins el 2 del mateix carrer. En aquest cas, també va ser reaprofitat el col·lector antic.

Un cop acabades les tasques d'obertura del subsòl hem donat per finalitzada la nostra intervenció, sense que l'obra hagi ocasionat la troballa de nivells arqueològics. Donats aquest resultat, l'activitat de l'obra no ha suposat l'afectació de cap tipus d'estructura o estrat arqueològic.

⁵ CARRETERO, M. (2002)

6. CONCLUSIONS

El seguiment d'obra dut a terme als carrers Cirera, de la Seca i Mosques enmarcada dins del "Projecte executiu de remodelació dels carrers Seca, Cirera i Mosques, del districte de Ciutat Vella, de Barcelona" no ha donat resultats positius pel que fa a la documentació de possibles estructures arqueològiques. L'obra ha consistit en la retirada del paviment i del ferm de la calçada existent i l'obertura de quatre petites cales així com d'una rasa per la construcció d'un nou col·lector.

L'única estructura detectada és el col·lector central dels tres carrers. Es tracta d'una estructura de maçoneria, feta amb pedres i maons i paviment de rajols. En els carrers de Cirera i de la Seca es trobava trencat per la col·locació d'un tub de formigó que substituïa aquest antic col·lector. En el cas del carrer Mosques, aquest romaní intacte.

Pel que fa a la seva cronologia, gràcies a la informació donada per CLABSA podem situar la construcció en els anys vint o trenta del segle XX. Segons les mateixes fonts, la substitució parcial pel tub de formigó s'hauria dut a terme entre els anys cinquanta o seixanta del mateix segle.

Podem concloure destacant el fet que tot el subsòl dels carrers es trobava molt afectat per la construcció dels diferents serveis d'aigua, llum i gas actuals, així com de antigues canalitzacions d'aigua que actualment es troben inutilitzades. Igualment el col·lector existent i la construcció de les diferents edificis dels carrers, haurien provocat una profunda remoció del subsòl.

Cal suposar que futures intervencions que projectin l'excavació en aquests carrers a unes cotes més baixes podrien donar resultats positius, tenint en compte l'àrea de la ciutat en què es troben.

BIBLIOGRAFIA

ARTIGUES, P. LL. FERNANDEZ, A. (2004): *Memoria de la intervenció arqueològica en el antiguo Mercado del Born de Barcelona*. MHCB. Inedita.

BALAGUER, V. (1865/1866): *Las calles de Barcelona*. Barcelona

CARRETERO, M. (2002): *Seguiment arqueològic de les obres de canalització d'aigua al carrer de la Seca (2-6)*. MHCB, Inèdita.

GARCIA ESPUCHE, A; GUARDIA BASSOLS, M (1986): *Espai i societat a la Barcelona pre-industrial*. Barcelona

GURT, J.M. GODOY, C. (2000): "Barcino, de sede imperial a Urbs Regia en època visigoda" dins de *Sedes Regiae (400-800 dC.)* Barcelona.

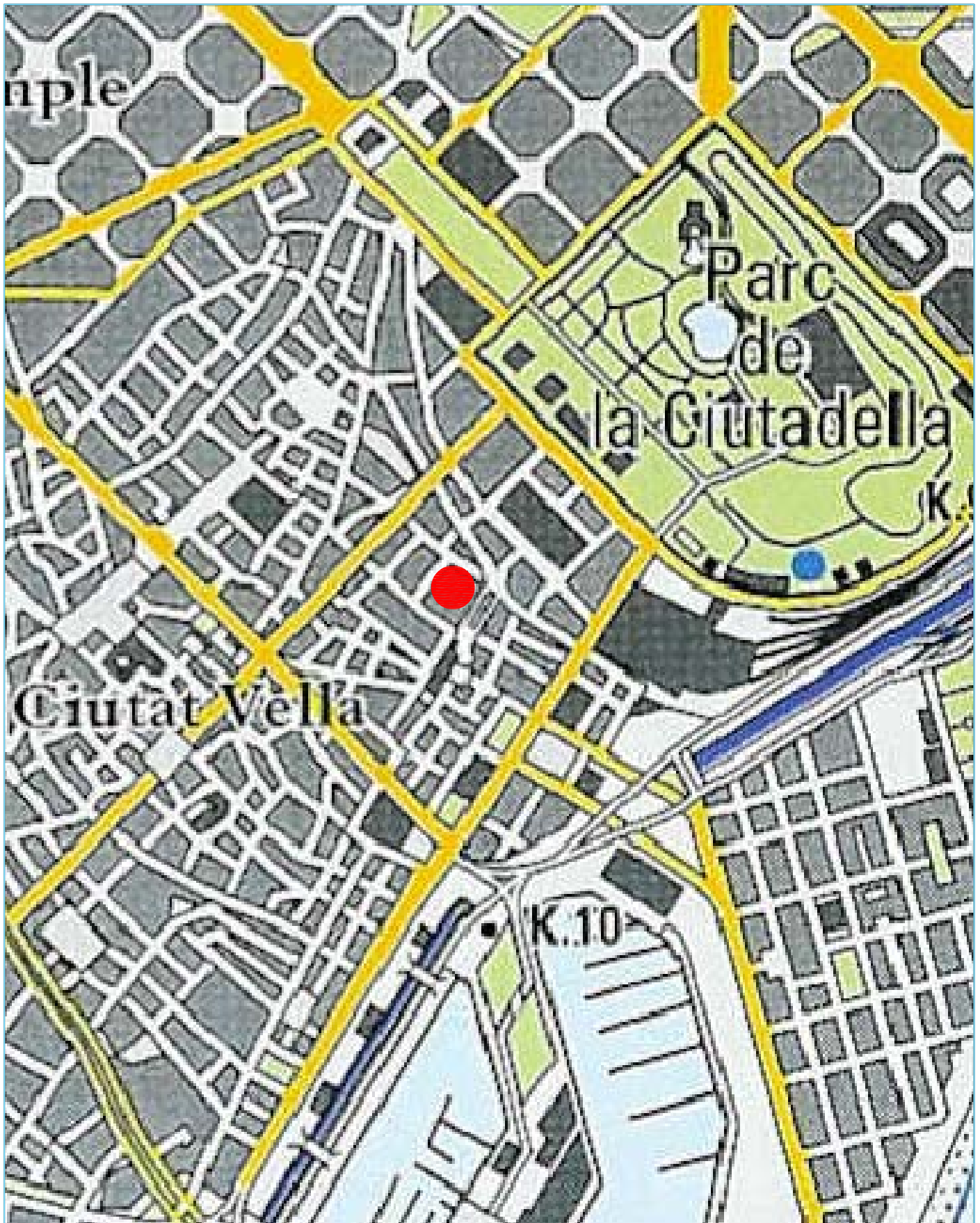
HERNANDEZ CROS, J.E (dir.) (1987): *Catàleg del Patrimoni Arquitectònic Històrico-Artístic de la Ciutat de Barcelona*. Barcelona.

HINOJO GARCIA, E (2005) *Memòria de la intervenció arqueològica als carrers del Rec, Princesa, Placeta de la Puntual i Allada Vermell*. MHCB. Inèdita.

NEBOT, N. (2003): *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva (Control arqueològic) efectuada al carrer de la Seca, 2 (Barcelona)*. MHCB, Inèdita

RIPOLL ROIG, M.E. (2003): "La seca de Barcelona" dins de *L'Art Gòtic a Catalunya. vol III*. pàgs: 224-225. Barcelona

RIU i BARRERA, E. (1982): "Noticia sobre enterraments barcelonins de l'alta edat mitjana" *Necròpolis i sepultures medievals de Catalunya. Acta Medievalia. Annex 1*. Barcelona

CODEX
ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

DIN A4 | **Escala:** s/e

INTERVENCIÓ

C/de la Cirera 1-11, Mosques 1-15,
i de la Seca 1-7 (052-06)

Barcelona (Barcelonès)

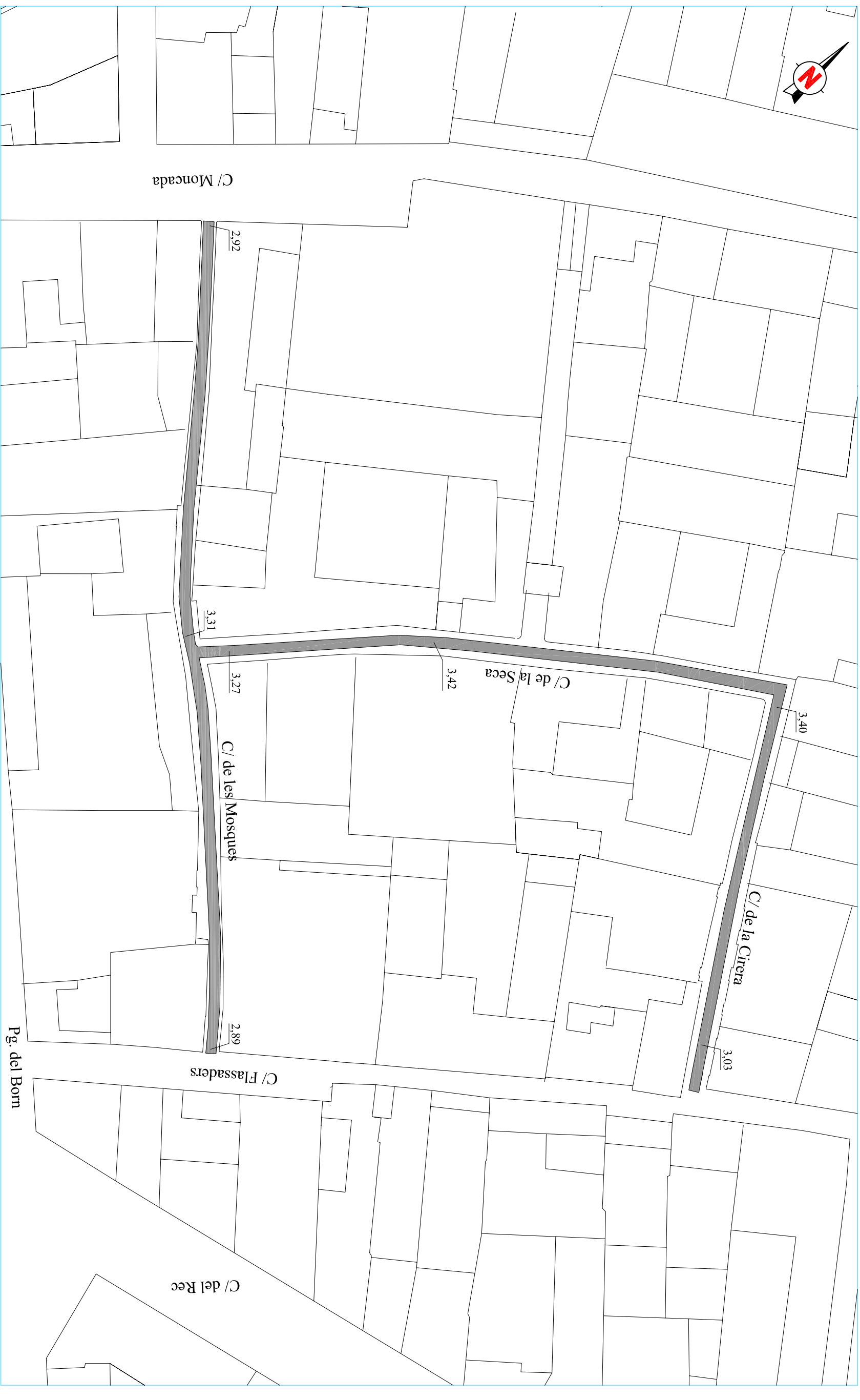
NOM DEL PLÀNOL

Situació a la trama urbana

Data: octubre 2006

Núm.

1

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Mikel Soberón

AUTORA

Laila Creus

DIN A3 Escala: 1:400

INTERVENCIÓ

C/de la Cirera 1-11, Mosques 1-15 i de la Seca 1-7 (052-06)
Barcelona (Barcelonès)

NOM DEL PLÀNOL

Detall de la intervenció

Núm.

2

Data: octubre 2006

Num.	Sector	UE
1		Vista previa del carrer de la Seca
2		Vista previa del carrer Cirera
3		Vista d'un tram del col·lector del carrer Cirera
4		Vista de la cala 1
5		Vista de la cala 2
6		Vista de la cala 6
7		Detall del paviment de llambordes del carrer de la Seca
8		Vista del col·lector del carrer Mosques
9		Detall del col·lector del carrer Cirera
10		Detall del col·lector del carrer Mosques
11		Vista del col·lector del carrer de la Seca
12		Vista del col·lector del carrer Mosques
13		Vista del nou col·lector
14		Vista de les tasques d'eliminació del paviment
15		Vista de les tasques de neteja
16		Vista del carrer Cirera un cop formigonat
17		Vista de les tasques de col·locació de les lloses